

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-54/22-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja..., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Zadarske županije, Zadar, Zrinsko Frankopanska 10/II, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 12. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/21-11/120, urbroj: 376-05-3-22-10 od 26. siječnja 2020.
- II Ova presuda objavit će se u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je djelomično usvojen zahtjev zainteresirane osobe te je tužitelj utvrđen infrastrukturnim operatorom koji ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama na području Zadarske županije na kojima ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u "Tablici 1. HAKOM ŽUC Zadarske ceste IIA - ŽUC", koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI, a koja Tablica čini sastavni dio tog rješenja (točka I.). Točkom II. rješenja tuženika utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. čine trase kabelaške kanalizacije i trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeni u Tablici u dužini od 2118,25 m. Točkom III. utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina navedenih u Tablici, uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog u članku 6. i 7. stavcima 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta, točkom IV. zainteresiranoj osobi je pravo na naknadu za pravo puta utvrđeno od 22. ožujka 2021., točkom V. tužitelj je obvezan napraviti obračun godišnje naknade i isti dostaviti tuženiku i zainteresiranoj osobi, točkom VI. tužitelj je obvezan platiti zainteresiranoj osobi naknadu za pravo puta za prvu godinu te je određeno da sljedeća godišnja naknada se

plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se zainteresirana osoba omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta, a točkom VIII. u ostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe je odbijen.

2. Tužitelj osporava pravilnost rješenja tuženika pozivom na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama ("Narodne novine", broj: 144/21.) te smatra da je za korištenje javnih cesta na temelju prava puta ovaj Zakon kao specijalni propis propisao isključivo plaćanje naknade iz članka 86. stavka 1. točke 12. u visini određenoj prema stavku 6. istog Zakona. Smatra da predmetna odredba ne dopušta drugačije određivanje visine naknade za pravo puta na javnim cestama. Ističe da Pravilnik uopće ne sadrži odredbe o naknadi za pravo puta na javnim cestama, a osim toga je Zakon o cestama viši propis u odnosu na Pravilnik. Predlaže da Sud žalbu uvaži, poništi rješenje tuženika i tužitelju naknadi troškove upravnog spora.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tuženik i zainteresirana osoba pozvani su da dostave odgovor na tužbu.

4. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim ističe da je u konkretnom slučaju pravilno primijenjen mjerodavni propis jer je rješenje doneseno temeljem odredbe članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a izračun i visina naknade utvrđeni u skladu s odredbom članka 29. istog Zakona i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Ističe da odredba članka 86. stavka 2. Zakona o cestama, na koju se tužitelj poziva, propisuje obvezu plaćanja naknade za pravo puta u visini određenoj Odlukom Vlade Republike Hrvatske, međutim ističe da je temeljem navedenog Zakona Vlada Republike Hrvatske donijela Odluku o visini naknade za osnivanje prava služnosti i prava građenja na javnoj cesti, kojom nije propisana visina naknade za pravo puta, zbog čega istu nije bilo moguće primijeniti u konkretnom slučaju. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Zakon o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) odredbom članka 28. stavka 1. propisuje da se smatra da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona i ako posjeduje uporabnu dozvolu te se koristi elektroničkom komunikacijskom infrastrukturom i drugom povezanom opremom bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine na kojoj je izgrađena ta infrastruktura u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja. Prema odredbi stavka 6. ovog članka Zakona upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred tuženikom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta. Odredbom članka 29. istog Zakona propisano je da se za pravo puta na općem dobru ili nekretninama iz članka 27. tog Zakona, a izračun, visina te način plaćanja propisuju se Pravilnikom. Tuženik je u konkretnom slučaju visinu naknade utvrdio prema Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 95/17.).

8. Tužitelj osporava izračun visine naknade prema odredbama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta jer se radi o naknadi koja je određena za korištenje javnih

cesta, pri čemu se poziva na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama ("Narodne novine", broj: 144/21.), a koja izmjena je stupila na snagu prije donošenja rješenja tuženika, odnosno 4. siječnja 2022.

9. Zakon o cestama ("Narodne novine", broj: 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19. i 144/21.) odredbom članka 86. stavka 2. propisuje da se za korištenje javnih cesta na temelju prava služnosti, prava građenja, prava puta ili nekog drugog sličnog prava za komunalne, vodne, energetske građevine, kao i građevine elektroničkih komunikacija i povezane opreme plaća isključivo naknada iz stavka 1. točke 12. tog članka u visini određenoj prema članku 87. stavku 6. istog Zakona.

10. U konkretnom slučaju, međutim, tuženik je rješenje donio u svezi sa zahtjevom koji je zaprimio od zainteresirane osobe 22. ožujka 2021. Tuženik je proveo upravni postupak u kojem je tužitelj dostavio očitovanje od 22. travnja 2021. Iz navedenih podataka proizlazi da je upravni postupak u svezi s utvrđivanjem infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta pred tuženikom započeo prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o cestama koji, kako je naprijed navedeno je stupio na snagu 4. siječnja 2022. Stoga izmjena ovog Zakona nije od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika.

11. Na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 12. svibnja 2022.

Dokument je elektronički potpisan: ANA BERLENGI
FELLNER
Vrijeme potpisivanja:
31-08-2022
11:48:39

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=BERLENGI FELLNER
G=ANA
CN=ANA BERLENGI FELLNER

Predsjednica vijeća
Ana BerleNGi Fellner